

Р Е Ш Е Н И Е №133

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр.Перник, 13 май, 2013 год.

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесет и четвърти април две хиляди и тринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Е.В.*** и в присъствието на прокурора Антова, като разглежда докладваното от съдията СТАНЧЕВ к.н.а.х.д. № 117 по описа за 2013 година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

З.Х.Д.*** е подал жалба срещу протоколно определение на РС Радомир от 19.II.2013 г., постановено по реда на чл. 414 от НПК, като счита, че с постановеното определение за тълкуване на диспозитив на решение по н.а.х. дело са нарушени правата му като страна в административно наказателното производство. Според жалбоподателя, в посоченото решение от 5.XII.2012 г. е постановен позитивен за него резултат, а в следващ момент, с тълкувателно определение към диспозитива на решението правния резултат от обжалването пред районен съд се променя, от което той търпи вреди. В жалбата се иска отмяна на определението за тълкуване от 19.II.2013 г., като се възстанови правния резултат, заложен в диспозитивната част на постановено решение от РС по н.а.х. дело № 539/12 г., от която следва да се счита, че е отменено наказателно постановление № 640/12 г. на началник РУП Радомир.

Тъй като подобни съдебни актове, не подлежат на съдебен контрол, а и за касационен състав е безспорно, че при изписване диспозитивната част на решението на РРС е допусната техническа грешка, като по невнимание /професионална небрежност/ е посочено, че се “отменя” наказателното постановление. Мотивите към решението са определящи за волята на съда, поради което следва да се счита, че с обжалваното решение районен съд е потвърдил наказателното постановление.

Във връзка с подадената жалба, касационен състав намира, че тя е допустима и следва да се разгледа като касационна, тъй като жалбоподателя не може да бъде лишен от всички процесуални възможности за упражняване правото си на защита.

Касационната жалба не съдържа конкретни касационни основания, но с нея се цели отмяна на определението/решението на РРС, с което се потвърждава НП.

Ответникът по касационната жалба не взема участие в настоящото производство.

Прокурор от окр.прокуратура смята, че следва “да се остави в сила тълкувателното определение” на РРС.

С издаденото срещу жалбоподателя наказателно постановление е наложена глоба в размер на 100 лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, тъй като според АНО на 8.V.2012 г., жалбоподателят е управлявал МПС в гр. Радомир със скорост 75 км/ч, при максимално допустима – 50 км/ч за населено място.

В жалбата до въззивен съд, въззивника е оспорил НП, както и съдържанието на АУАН, въз основа, на който е издадено НП. В жалбата до РС има формулирано доказателствено искане за изискване от АНО ДА ПРЕДСТАВИ РАЗПЕЧАТКА от

паметта на техническото средство Радар TR 4 № 330.02., с оглед оспорване дата и час на нарушението. За касационен състав се наложи убеждението, че съдията от РС Радомир не е бил запознат с оплакванията и доказателствените искания по жалбата. Делото е разгледано в едно съдебно заседание, разпитани са актосъставител и свидетел по акта и съдът е постановил сбърканото си решение.

Съдебното решение е опорочено до максимална степен. Изцяло е нарушено правото на защита на настоящия касатор. Това, че РС се позовал на АУАН и свидетелските показания на полицейските служители за да постанови съдебен акт, не се приема като редовно проведено въззивно производство – второ по същество, относно вмененото на жалбоподателя административно нарушение.

Решението подлежи изцяло на отмяна, наред с “тълкувателното” определение към него. Има изрично развито оплакване от въззивника, за допуснато нарушение на АНО по съставяне на АУАН и издаденото НП. Развитото в тази връзка оплакване е за незаконосъобразно издадено НП. В производството по събиране на доказателства, той е лишен от право на справедлив процес, като не може да се приеме презумптивната доказателствена сила на АУАН, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, поради което, нарушението, за което му е наложено административно наказание според въззивника е недоказано. Това негово възражение не е разгледано от районен съд, т.е. липсва мотивировка дали е било основателно или не, което е основание делото да се разгледа от друг състав на районен съд. Обжалваното решение е неправилно, постановено при съществено процесуално нарушение и се налага отмяната му. За касационен състав при Административен съд Перник възниква съмнение и за това, как районен съд се е доверил на показанията на свидетелите. Несериозно е, да се предполага, че и двамата свидетели, разпитани от РС, 4 месеца и 13 дни след съставяне на АУАН помнят и дават показания за конкретния час (21,41 ! часа) на установяване на нарушението. Остава съмнение, че показанията не са дадени под форма на непосредствен свободен разказ, а това също може да се отчете като процесуално нарушение.

При новото разглеждане на делото следва да се уважат всички доказателствени искания на жалбоподателя, направени в жалбата, както и да му се даде възможност за ангажиране на други, според процесуалното му действие или бездействие.

По тези съображения, касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш Е Н И Е

ОТМЕНЯ ИЗЦЯЛО решение № 351/5.XII.2012 г. и определение № 71/19.II.2013 г. и ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд Радомир.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2./п/